Canoane de rugăciune la praznicul aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne

(s.v. 2 iulie / s.n. 15 iulie)

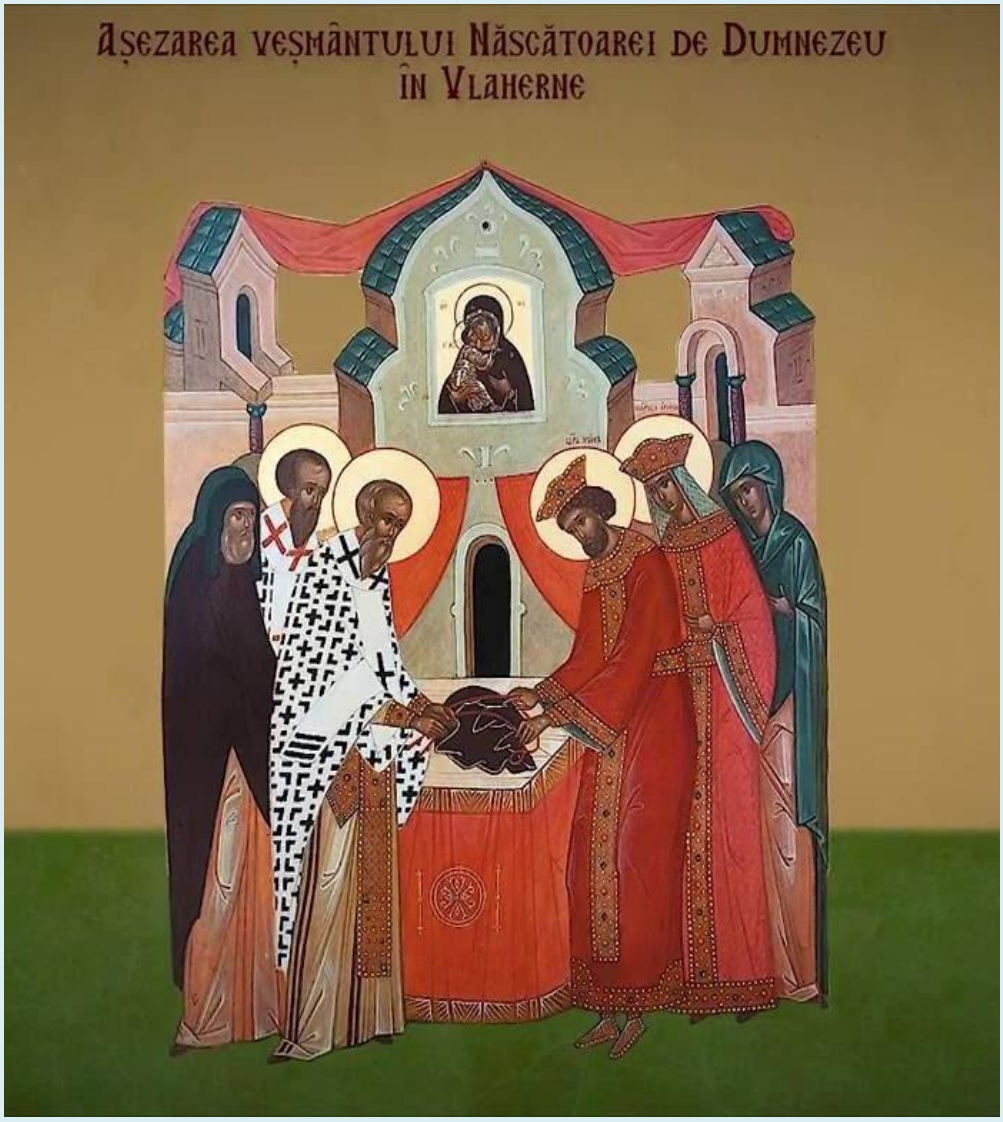

Aducerea cinstitului veşmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu în biserica din Vlaherne (s.v. 2 iulie / s.n. 15 iulie):

https://www.academia.edu/43997205/Aducerea_cinstitului_ve%C5%9Fm%C3%A2nt_al_Preasfintei_N%C4%83sc%C4%83toare_de_Dumnezeu_%C3%AEn_biserica_din_Vlaherne_2_iulie_

https://archive.org/details/aduc-vesmant-al-md

https://www.slideshare.net/slideshow/aduc-vesmant-al-md/250117291

***

Materiale despre Aducerea cinstitului veşmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu în biserica din Vlaherne:

https://independent.academia.edu/emystea/Aducere-ve%C5%9Fm%C3%A2nt-al-Maicii-Domnului-(2-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=ve%C5%9Fm%C3%A2nt

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=ve%C5%9Fm%C3%A2nt

&&&

În zilele împăratului Leon cel mare (457-474) şi ale împărătesei Virinia, soţia lui, pe când patriarh al Cetăţii Cetăţilor (Constantinopol) era Ghenadie, doi mari patricieni şi fraţi buni, Galvie şi Candid, au mers la Locurile Sfinte ca să se închine. Ei o vreme au locuit la Nazaret, în casa unei bătrâne femei evreice, fecioară, care avea într-o cămară ascunsă veşmântul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Mulţi bolnavi îşi aflau tămăduirea rugându-se înaintea lui cu credinţă şi atingându-se de el. Cu binecuvântare, Galvie şi Candid au adus acest Sfânt veşmânt la Constantinopol şi 1-au vestit de aceasta pe împărat şi pe Patriarh. Capitala imperială s-a umplut de bucurie. Straiul a fost adus cu solemnitate şi pus în Biserica din Vlaherne, cea mai înainte zidită de împăratul Marchian şi împărăteasa Pulheria, la ţărmul unui mic golf numit Vlaherne de la numele lui Vlaheran, un comandant de la Skit care fusese ucis acolo. Praznicul acesta s-a hotărât în cinstea aducerii cinstitului veşmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu la Biserica din Vlaherne.

Canon de rugăciune la praznicul Aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne (1)

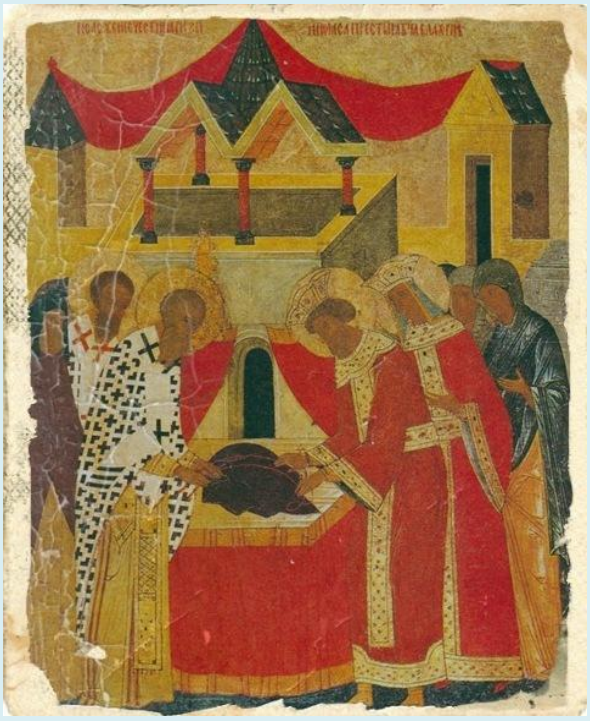

Tropar la praznicul Aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne, glasul al 8-lea:Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit, prin naşterea ta cea mai presus de fire, nestricată rămânând, că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea pentru aceasta, te rugăm, pace lumii dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Cântarea 1-a

Irmos: Pe Voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, Cela ce Te-ai născut din Fecioară, întru adâncul nepătimirii îneacă-i rogu-mă. Ca Ţie ca întru o alăută întru omorârea trupului, să-Ţi cânt cântare de biruinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cinstitului tău veşmânt, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, l-ai dăruit acoperământ sfinţit poporului ce te cinsteşte pe tine pururea, toată năvălirea celor potrivnici totdeauna biruind cu puterea Duhului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Prin pipăirea Celui ce S-a arătat cu trup pe pământ pentru noi, din curat sângele tău, ţi-ai sfinţit veşmânt cinstit cu atingerea de trupul tău prin care pe toţi robii tăi, cei ce te laudă pe tine, îi sfinţeşti, Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Vistierie cinstită celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă, Fecioară, ceea ce eşti bună cu adevărat, le-ai dăruit veşmântul tău, pe toţi îmbogăţindu-i cu darurile Dumnezeiescului Duh şi cu multe arătări de minuni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mieluşea neîntinată, Ceea ce ai născut pe Mielul lui Dumnezeu mai presus de fire, dăruitu-ne-ai nouă cinstită haina ta, care curăţeşte întotdeauna cu adevărat întinăciunea şi spurcăciunea celor ce se închină veşmântului tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Cântarea a 3-a

Irmos: Biserica cea stearpă a născut din păgâni şi adunarea cea cu mulţi fii a slăbit. Minunatului nostru Dumnezeu să-I cântăm: Sfânt eşti, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe sfinţirea cea frumoasă, pe uşa cea cerească, pe Maica lui Dumnezeu să o lăudăm şi veşmântul ei, cel ce izvorăşte daruri dumnezeieşti, cu dragoste să-l sărutăm.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu haina nestricăciunii, pe cei cu stricăciunea goliţi, prin nestricată naşterea ta pe toţi i-ai îmbrăcat, Curată; cărora le-ai dăruit cinstit veşmântul tău bogăţie neîmputinată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preacurată, tu pe Cel ce acoperă tot cerul cu nori L-ai acoperit cu cinstit veşmântul tău, acestuia închinându-ne cu credinţă, pe tine te slăvim, acoperământul sufletelor noastre.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Doctorie fără de plată celor neputincioşi în această dumnezeiască casă, că veşmântul tău, Curată, l-a câştigat izvor care neîncetat izvorăşte tămăduiri, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Cântarea a 4-a

Irmos: Milostive, pentru dragostea chipului Tău ai stat pe Crucea Ta şi s-au topit neamurile; că Tu eşti, Iubitorule de oameni, tăria mea şi lauda.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să slăvim pe cea singură binecuvântată şi cu credinţă să ne atingem de veşmântul ei, ca să primim harul Duhului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preacurată, cinstim veşmântul tău, pe care, ca pe un izvor de nestricăciune şi îmbrăcăminte aleasă a slavei l-ai dat tuturor celor ce te laudă pe tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cetatea care te cinsteşte pe tine, câştigând veşmântul tău, Fecioară, ca pe o vistierie de mult preţ, cu credinţă îl sărută şi har primeşte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preacurată şi singură binecuvântată, care eşti mai cinstită decât heruvimii, izbăveşte de toată primejdia sufletele noastre, ale celor ce te cinstim pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu, Stăpână prea curată, robilor tăi ai dăruit veşmântul tău întărire şi cinstitul tău brâu, dumnezeiască îngrădire.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rai frumos, care izvorăşte din sine bună-mireasmă a Duhului, Preacurată, s-a arătat casa care ţine în sine haina ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preasfântă, sfinţeşte sufletele şi trupurile noastre, ale celor ce cu credinţă cinstim sfântul şi prea cinstitul tău veşmânt.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Biserici ale lui Dumnezeu, cel ce S-a sălăşluit întru tine, ne-ai arătat de Dumnezeu Născătoare pe noi, cei ce te fericim pe tine întru dumnezeiască Biserica ta.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai înainte, închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona, în chit rugându-se: din stricăciune mă mântuieşte, Iisuse, Împărate al Puterilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Arătat-ai Împărătesei tuturor cetăţilor, ceea ce ai născut pe Împăratul şi Domnul tuturor, cinstită şi sfântă haina ta ca pe un zid nestricat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucurându-ne, darul Fecioarei să-l slăvim şi prea sfânt veşmântul ei să-1 cinstim, din care iese neîncetat toată sănătatea celor neputincioşi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te cunoaştem izvor curgător de ape de viaţă şi cinstim dumnezeiescul tău veşmânt, din care izvorăsc în toate zilele vindecări pentru credincioşi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Domnul în tine sălăşluind, de Dumnezeu Născătoare, firea omenească a Lui şi locuinţă a făcut şi toată vătămarea celui străin a gonit.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hri-stoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Îmbrăcăminte de nestricăciune tuturor credincioşilor, de Dumnezeu dăruită prea curată, ai dăruit sfinţitul tău veşmânt, cu care sfinţit trupul tău ţi-ai acoperit, acoperământule al tuturor oamenilor. A cărui punere prăznuim cu dragoste şi grăim cu frică ţie, curată: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii Iui Avraam oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu minte prea înaltă şi cu inimă smerită Scaunul Împăratului Cel Prea înalt, pe Preasfânta Fecioară, cea cu har dăruită, să o slăvim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce eşti cămară aleasă lui Dumnezeu, veşmântul tău, cel ce este pus întru cinstită cămara ta astăzi, cu credinţă îl cinstim, ca pe un sicriu sfânt şi acoperământ al celor binecredincioşi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Racla ta, care are în sine veşmântul cel ce a acoperit cinstit trupul tău, Fecioară, cu totul prea curată, curăţeşte toată întinăciunea sufletească a celor ce cu credinţă se apropie de ea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Se înnoieşte tot cel ce se apropie cu credinţă şi sărută sfânta raclă, care ţine veşmântul tău cel luminos, prea curată Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

De Dumnezeu Născătoare prea curată, miluieşte cetatea care te cinsteşte pe tine, de foamete şi de cutremur, de tot necazul şi de năvălirea păgânească şi de potrivnica vătămare.

Cântare a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce se ţineau de dreapta credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu glasuri de mulţumire te lăudăm pe tine, ceea ce eşti nouă solitoare de toate bunătăţile şi cinstit veşmântul tău sărutăm, Fecioară, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca o făclie înţelegătoare, având pusă în sfeşnicul mesei sfinţita haină a prea curatei Fecioare, ne luminăm totdeauna la ochii inimii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Nicicum n-ai lăsat neîmpărtăşiţi de sfinţita ta pipăire, Fecioară, pe nevrednicii robii tăi, că în locul trupului tău cel de Viaţă purtător, ai dăruit tuturor veşmântul tău.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu cântări dumnezeieşti să cinstim locaşul lui Dumnezeu cel desfătat, pe cea între Maici prea curată, uşa cea cerească, prin care s-a încuiat uşa ce ducea la moarte.

Cântarea a 9-a

Irmosul: Eva, adică, prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus; iar tu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtată în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit pentru aceasta, toţi te slăvim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Iată, pe tine patul lui Solomon te cinstim cu cântări de bucurie şi cinstim veşmântul tău, ca pe un sicriu de sfinţenie înconjurându-l, leacuri de mântuire luând, pururea Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Arătatu-s-a acum dumnezeiescul tău sicriu, care cuprinde cinstită haina ta, ca un izvor de lumină, Fecioară; raze de tămăduiri din sine strălucind şi întunericul bolilor gonind; pentru aceea, cu dragoste îl sărutăm.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Astăzi se bucură împreună cu noi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, cu închinarea veşmântului tău, toate cereştile puteri, apostolii, proorocii şi mucenicii, cuvioşii şi toţi drepţii, Stăpână, singura pururea Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfinţitu-s-a tot pământul, ceea ce eşti prea sfinţit locaş al Stăpânului, cu punerea veşmântului tău; aşa cum David s-a bucurat de aşezarea sicriului celui de demult, care te-a închipuit pe tine, pururea Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Luminată îmbrăcăminte şi zid i-ai dăruit veşmântului tău împărătesei tuturor cetăţilor, care te cinsteşte pe tine ca una care eşti Împărăteasa tuturor făpturilor de Dumnezeu Născătoare, Maică Fecioară.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Izvoarele tămăduirilor, Născătoare de Dumnezeu, care ies din prea cinstit sicriul tău ca din Eden, adapă faţa pământului, vărsând daruri celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă pentru aceasta, te lăudăm şi cu credinţă te slăvim şi cu mulţumită te cântăm pururea: Bucură-te, ceea ce eşti singura nădejde a celor ce te laudă pe tine!

Canon de rugăciune la praznicul Aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne (2)

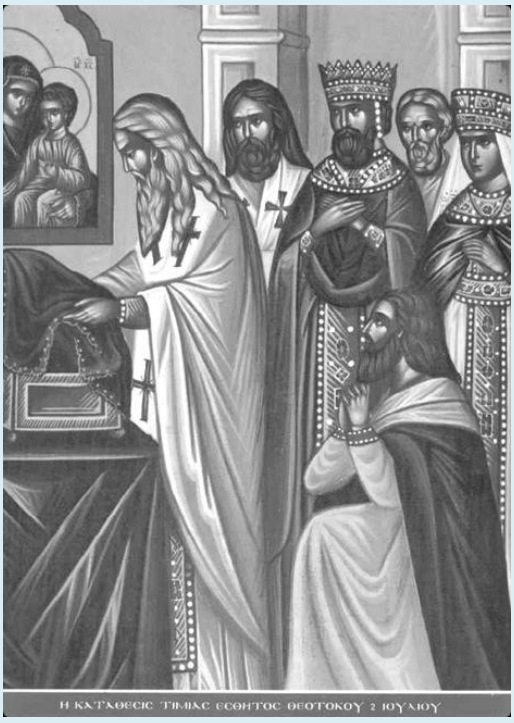

Tropar la praznicul Aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne, glasul al 8-lea: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit, prin naşterea ta cea mai presus de fire, nestricată rămânând, că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea pentru aceasta, te rugăm, pace lumii dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Făclie de lumină arătătoare şi neapusă, Biserica celei Preacurate aflând cinstita haina ei, ca un cer luminos luminează lumea astăzi cu razele darurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Putere şi legătură de întărire, Preacurată, dumnezeiescul tău veşmânt dobândindu-1 cu adevărat cetatea ta, are tărie nebiruită; pentru aceasta, se şi bucură de tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai cinstită decât sicriul cel de demult s-a arătat cu adevărat racla ta pe pământ, de Dumnezeu Născătoare, ale cărei închipuiri purtând şi cunoştinţele adevărului credincioşilor păzind încă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea, Doamne şi scăparea şi întărirea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu credinţă primind veşmântul celei Preacurate, să cinstim aceasta credincioşii ca pe o legătură de împreunare cu Dumnezeu astăzi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mult cinstita haină a celei Preacurate şi prea cinstite, prin har ne izvorăşte astăzi tămăduiri nouă credincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).
Veselia ta curgând pururea ca nişte rouă de dimineaţă, potoleşte cuptorul patimilor celor ce te cinstesc pe tine totdeauna.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială precum se cuvine, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca o tărie prea cinstită de Dumnezeu Născătoare, Făcătorul şi Ziditorul întemeiându-te pe tine, ca şi cu nişte stele te-a împodobit cu dumnezeieşti străluciri, cu care luminezi marginile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De pe pământ la cer, Născătoare de Dumnezeu, dumnezeiescul tău veşmânt, prea curată, ne trage pe noi cei aprinşi cu căldură de dragostea lui pentru aceasta, pe tine te slăvim ca pe pricina măririi celei mari de preţ.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iată, darul cel nedeşertat, veniţi toţi cu inimă curată, o, iubitorilor de praznic şi scoateţi dumnezeieşti ape, care din destul izvorăsc din cinstită racla celei Prea-lăudate.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu, Doamne, pe Maica Ta o ai slăvit; Tu ai înălţat mai presus de toate, puterile cele de duhuri, slava ei fără asemănare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Preacurată de Dumnezeu Născătoare, tu eşti darul lui Dumnezeu, care izvorăşte din destul din cinstită racla ta, pentru cei ce cu dragoste se închină ţie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Credincioşii împăraţi se încing cu tine ca şi cu o putere şi cetatea ta, avându-te pe tine legătură, se laudă cu veşmântul tău, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine, Fecioară, mai presus de fire te-a prea slăvit Domnul, pe tine te-a împodobit, pe tine te-a cinstit mai presus de cuvânt, de Dumnezeu Născătoare, cu brâul, cu veşmântul şi cu dumnezeiasca raclă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine credincioşii câştigându-te tărie şi laudă, se încing cu mărire, cinstit brâul tău, de Dumnezeu Născătoare, dobândindu-1, ca pe o prea luminată şi cinstită podoabă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

A vedea slava ta cea negrăită, de Dumnezeu Născătoare, doreau de demult toţi dumnezeieştii prooroci, dar în zilele cele mai de pe urmă, S-a arătat nouă Cel ce este mai presus decât vremurile.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hri-stoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Îmbrăcăminte de nestricăciune tuturor credincioşilor, de Dumnezeu dăruită prea curată, ai dăruit sfinţitul tău veşmânt, cu care sfinţit trupul tău ţi-ai acoperit, acoperământul al tuturor oamenilor. A cărui punere prăznuim cu dragoste şi grăim cu frică ţie, curată: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persan tinerii lui Avraam, cu dorinţa dreptei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au cântat: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu, Unul, fiind, ca un Soare al dreptăţii, Bunule, dumnezeieşte ai împodobit biserica Celei cinstite cu darurile tale cele de multe feluri; întru care, răsărind, slobozeşte razele veşmântului Aceleia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeieştile tale pahare, Preacurată, varsă din ele cu adevărat dar de minuni credincioşilor; iar pentru cei ce te cinstesc pe tine, ies din destul din sicriul tău, ca din alt Eden, râuri înţelegătoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Apropiaţi-vă acum cu veselie toţi cei de pe pământ, veniţi, îndeamnă în taină sicriul, de vă atingeţi de prea slăvitul veşmânt al Doamnei, care ca o vistierie este pus în mine.

Cântare a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Îngerii, prea cinstită curată, acum împreună dănţuiesc în cinstită Biserica ta şi înconjoară, Stăpână, cu dragoste şi cu bucurie, cinstită şi sfântă haina ta. Iar noi cu veselie multă ne închinăm, lăudându-te pe tine, slava neamului nostru.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Toiag, care ai odrăslit Floarea Vieţii, tu eşti bucuria tuturor, mult cinstită Preacurată, vas primitor de mireasma Duhului, vistierie de bunătăţi, izvor de miresme, din care miruri de tămăduiri izvorăşte dumnezeiasca raclă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Laudă măririle tale, cinstită Preacurată, oştile cele de duhuri, propovăduiesc luminat toţi patriarhii şi proorocii, apostolii şi ceata mucenicilor şi toată plinirea cuvioşilor, cu care ne închinăm ţie.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, Fecioară, munte netăiat, S-a tăiat, adunând firile cele osebite pentru aceasta bucurându-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sicriul tău, Născătoare de Dumnezeu, s-a arătat cu adevărat cămară prea cinstită, având cinstit brâul şi veşmântul tău ca o îmbrăcăminte feciorească de mireasă şi păzindu-le ca pe o comoară de viaţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

La Biserica Fecioarei, care se aseamănă cu toată buna podoabă cerească, noi, credincioşii, astăzi ajungând, cu razele minunilor, ca şi cu nişte stele, ne luminăm şi strălucim cu darul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Are sfântul tău brâu şi haina ta cetatea ta, de Dumnezeu Născătoare, ca un zid şi dumnezeiască unire de învăţături, laudă şi biruinţă dreptcredincioşilor creştini.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lăudăm slava ta cea negrăită şi darul tău cel neasemănat. Că tu eşti izvorul Înţelepciunii, din care iese cuvântul bun tuturor celor ce te cinstesc pe tine, Curată şi slăvesc pe Cel născut al tău.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Izvoarele tămăduirilor, Născătoare de Dumnezeu, care ies din prea cinstit sicriul tău ca din Eden, adapă faţa pământului, vărsând daruri celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă pentru aceasta, te lăudăm şi cu credinţă te slăvim şi cu mulţumită te cântăm pururea: Bucură-te, ceea ce eşti singura nădejde a celor ce te laudă pe tine!

Vieţile Sfinţilor - Aducerea cinstitului veşmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu în biserica din Vlaherna

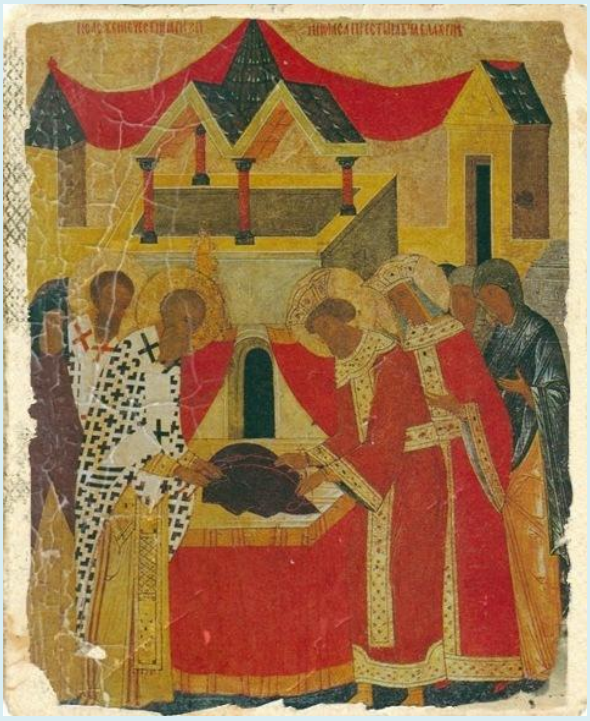

Pe vremea binecredinciosului împărat grec Leon şi a soţiei sale, Verina, ***erau în Constantinopol doi bărbaţi cinstiţi din rânduiala senatorilor, anume Galvie şi Candid, fraţi buni după trup. Aceştia sfătuindu-se, au rugat pe împărat să-i lase să plece la Ierusalim, ca să se închine Sfintelor Locuri. Şi fiind sloboziţi, au plecat la drum şi ajungând în Palestina, au mers în Galileea, vrând să ajungă în Nazaret, ca să vadă sfânta casă a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în care - prin buna vestire a Arhanghelului Gavriil şi prin venirea Sfântului Duh - a zămislit negrăit pe Dumnezeu Cuvântul.***

Deci mergând acolo şi închinându-se, s-au odihnit într-un sat mic, ce se întâmplase acolo aproape, căci se însera. Iar după dumnezeiasca purtare de grijă, au găzduit în casa unei femei văduve, evreică, care era bătrână cu anii şi cinstită prin viaţă curată. Şi pregătindu-se cina pentru dânşii, au văzut înăuntru o cămară osebită, în care erau multe lumânări aprinse, ardea tămâie şi ieşea bună mireasmă de aromate, căci acolo era ascuns cinstitul veşmânt al Preacuratei Maicii lui Dumnezeu. Încă zăceau lângă cămara aceea şi mulţi bolnavi, iar Galvie şi Candid, văzând aceasta, se minunau de acel lucru străin şi socoteau că acolo se păzeşte ceva din Legea veche.

Deci rugând pe acea femeie cinstită să cineze cu dânşii, au întrebat-o: ***„Ce este în cămara aceea luminată de atâtea lumânări şi plină de miresme de tămâie, şi pentru ce zac neputincioşii lângă ea?"*** Iar ea tăinuia la început lucrul cel ascuns de dânsa, dar minunile care se făceau, nu putea să le tăinuiască.

Deci a zis către dânşii: ***„O, cinstiţi bărbaţi, iată, precum vedeţi, aceşti bolnavi care zac aici, toţi aşteaptă tămăduiri de neputinţele lor. Pentru că în acest loc, orbii se luminează, ologii se îndreptează, diavolii se izgonesc din oameni, surzii aud, limbile celor muţi se dezleagă spre grăire şi toate bolile cele nevindecate, aici se tămăduiesc lesne".***

Iar Galvie şi Candid, auzind aceasta, au început mai cu dinadinsul a o întreba pricina pentru care s-a dăruit acelui loc un dar şi o putere de nişte faceri de minuni ca acestea. Iar ea tăinuind încă adevărul, a zis: ***„Se povesteşte în neamul nostru evreiesc că unuia din părinţii noştri cei de demult, i s-a arătat Dumnezeu în acest loc. Din acel timp, locul acesta s-a umplut de darul lui Dumnezeu şi într-însul se fac multe minuni".***

Iar ei, luând aminte la cuvintele femeii, mai mult se aprindeau cu dorinţa inimii spre aflarea adevărului, precum altădată Luca şi Cleopa, cei ce au zis: ***Oare nu erau inimile noastre arzând întru noi?*** Deci au zis cu strigare: ***„O, preafericită femeie, te jurăm cu Dumnezeul cel viu, să ne spui adevărul. Pentru că noi nu pentru altă pricină am suferit atâta cale de la Constantinopol şi până aici, decât numai să vedem toate locurile sfinte care sunt în Palestina, şi aici să dăm rugăciunile noastre lui Dumnezeu. Iar de vreme ce auzim că în casa ta este un loc sfânt şi făcător de minuni, voim să aflăm cu dinadinsul despre dânsul cum s-a sfinţit şi pentru care pricină se lucrează puteri întru dânsul".***

Iar femeia, fiind jurată cu numele lui Dumnezeu, a suspinat din adâncul inimii şi, vărsând lacrimi din ochi, a grăit către dânşii: ***„O, bărbaţi aleşi, această taină dumnezeiască, care acum mă siliţi să v-o spun, nu s-a ştiut de nimeni până astăzi; dar, de vreme ce vă văd oameni binecredincioşi şi iubitori de Dumnezeu, am să vă spun această taină ascunsă, nădăjduind ca ceea ce veţi auzi de la mine, veţi păzi şi nu veţi spune la nimeni. Aici la mine este ascuns veşmântul Preacuratei Fecioare Maria, Maica lui Hristos Dumnezeu. În timpul când ea s-a mutat de la cele pământeşti la cele cereşti, era acolo, la vremea îngropării ei, una din strămoaşele mele, văduvă, căreia i s-a dat veşmântul acesta, după hotărârea însăşi prea curatei Născătoare de Dumnezeu. Aceea, luând veşmântul, l-a păzit cu cinste în tot timpul vieţii sale. Apoi, înainte de a muri, l-a încredinţat în paza unei fecioare din neamul său, poruncindu-i cu jurământ, ca nu numai***

veşmântul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu să-l păzească, ci şi fecioria ei s-o păzească pentru cinstea Preacuratei Fecioare Maria.

Iar fecioara aceea, în tot timpul vieţii sale, păzind de asemenea cu multă cinste veşmântul acesta, când s-a apropiat de sfârşitul vieţii, l-a încredinţat şi ea la altă fecioară curată şi cinstită din neamul său. Astfel că, din fecioară în fecioară, trecând mulţi ani, acest sfânt veşmânt a ajuns până la mine, smerita, care am îmbătrânit în viaţă curată fără bărbat. Iar de vreme ce în neamul meu nu se află nici o fecioară căreia aş fi putut să-i încredinţez această taină, vă spun vouă despre dânsa, ca să ştiţi că, pentru acest cinstit veşmânt, care se găseşte în camera mea dinăuntru, se săvârşesc acele minuni aici. Însă vă rog să nu spuneţi taina aceasta nimănui, nici în Ierusalim, nici oriunde vă veţi duce".

Iar Galvie şi Candid, auzind de veşmântul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, s-au umplut de spaimă şi de negrăită bucurie, şi au făgăduit cu lacrimi că vor păzi taina. Şi au rugat-o pe femeie să nu-i oprească să petreacă toată noaptea, în cămara aceea, în rugăciuni, lângă sfântul veşmânt. Deci intrând înăuntru, **au văzut sicriul în care era păzit cu cinste sfântul veşmânt al Maicii Domnului, în jurul căruia ardeau multe lumânări şi era bună mireasmă de aromate.** Atunci au început mai cu dinadinsul a face rugăciuni cu lacrimi şi cu multe închinăciuni către Dumnezeu şi către Preasfânta lui Maică. Şi aveau un singur gând amândoi, cum ar putea dărui acea vistierie de mare preţ cetăţii împărăteşti.

Apoi, sfătuindu-se ei, au măsurat sicriul în lăţime, lungime şi înălţime, şi au însemnat asemănarea lui din ce fel de lemn era. Deci, luminându-se de ziuă, şi-au isprăvit rugăciunile lor şi au ieşit din camera aceea, mulţumind femeii că i-a lăsat să stea toată noaptea înaintea cinstitului veşmânt. Apoi, dând îndestulată milostenie săracilor ce se aflau acolo, au plecat spre Ierusalim, fiind petrecuţi de femeia aceea, căreia i-au făgăduit că, până se vor întoarce în patria lor, iarăşi au să mai vină să se închine înaintea sfântului veşmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Deci ajungând ei la Ierusalim, s-au închinat Făcătoarei de viaţă Cruci şi Mormântului Domnului. Şi cercetând toate sfintele locuri dimprejurul Ierusalimului, au chemat la dânşii un lucrător de lemn şi i-au poruncit să le facă un sicriu de lemn vechi, după măsura şi asemănarea arătată lui de dânşii. Iar după ce sicriul a fost făcut, au cumpărat pentru el un acoperământ ţesut cu aur şi s-au întors la femeia aceea. Şi ajungând la casa ei, i-au arătat acoperământul cel ţesut cu aur, rugând-o să-i lase să acopere cu el sicriul cinstitului veşmânt al prea curatei Maicii lui Dumnezeu şi să le dea voie ca să stea toată noaptea la rugăciune lângă sicriu. Şi câştigând ei aceea, au căzut cu feţele la pământ înaintea sicriului şi au udat

pământul cu lacrimi, rugându-se prea curatei Fecioare Născătoare de Dumnezeu ca să nu-i oprească a se atinge de sicriul său cel cu veşmântul, ca să-l ia cu dânşii.

Iar când era la miezul nopţii şi când toţi dormeau, au luat sicriul cu frică şi, scoţându-l din cameră, l-au ascuns în careta lor, iar în locul aceluia au pus celălalt sicriu, care a fost făcut din lemn vechi în Ierusalim şi, învelindu-l cu acoperământul ţesut cu aur, au stat până la ziuă, rugându-se. Iar după ce s-a luminat de ziuă, au mulţumit acelei cinstite femei şi, închinându-i-se ei, au dat multă milostenie săracilor, apoi au plecat cu negrăită bucurie.

Şi ajungând la Constantinopol, la început n-au spus nimănui despre aducerea sfântului veşmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, vrând ca să ascundă la dânşii acea nepreţuită vistierie. Deci, zidind în casa lor o bisericuţă mică, în numele Sfinţilor Apostoli Petru şi Marcu, au pus într-însa sicriul acela cu sfântul veşmânt, nu la arătare, ci întru ascuns. Iar după ce au văzut că nu pot să tăinuiască sfinţenia cea atât de mare a veşmântului Maicii Domnului, pentru minunile care se făceau cu dânsul, s-au dus şi au înştiinţat pe marele împărat Leon şi pe soţia lui, împărăteasa Verina, asemenea şi pe Preasfinţitul Patriarh Ghenadie al Constantinopolului.

Iar aceştia, umplându-se de negrăită bucurie, s-au dus la casa şi biserica lui Galvie şi Candid şi, descoperind acel cinstit sicriu, au văzut nestricat, după atâţia ani, sfântul veşmânt al Maicii Domnului. Şi s-au atins de dânsul cu frică şi cu bună cucernicie, sărutându-l cu toată dragostea. Apoi l-au luat de acolo şi l-au dus cu slavă şi cu prăznuire în biserica Preasfintei Născătoare de Dumnezeu cea din Vlaherna. Deci l-au pus acolo într-un sicriu împodobit cu aur, cu argint şi cu pietre scumpe, şi au hotărât ca în toţi anii să se prăznuiască punerea veşmântului Preasfîntei Născătoare de Dumnezeu, în ziua de doi iulie, întru cinstea şi slava Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi a Celui născut dintr-însa, Hristos Mântuitorul nostru, Cel slăvit împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Notă - Vlaherna a fost un loc din Constantinopol, care se afla la malul portului corăbiilor şi a fost numit astfel după un oarecare slăvit voievod al sciţilor, care se numea Vlahern şi fusese ucis în acel loc, unde, după aceea, s-a zidit biserica prea aleasă în numele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Veşmântul Maicii Domnului

Biserica Ortodoxă, în ziua de 2 iulie, face pomenirea aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne. Sfântul Veşmânt al Maicii Domnului (Esthitos în greacă) este diferit de Brâul Maicii Domnului, a cărui prăznuire are loc pe 31 august.

Din Sinaxar aflăm că veşmântul a fost adus la Constantinopol de către doi fraţi, nobili, Galvie şi Candid, în vremea lui Leon cel mare (457-474), care l-au aflat la o văduvă din Ierusalim care îl ţinea cu cinste, "aprinzând multe lumini şi făcând tămâieri".

Ajungând în Constantinopol, au pus racla în care se afla veşmântul sfânt într-un metoc al lor numit Vlaherne, încercând să ascundă comoara. Minunile petrecute însă la sfânta raclă aveau să fie cunoscute până şi de împărat care, aflând de veşmânt, s-a umplut de nespusă bucurie. Acesta a ridicat o biserică la acel metoc, unde a fost aşezată cinstita raclă, în care se afla veşmântul Născătoarei de Dumnezeu.

Potrivit tradiţiei, veşmântul Maicii Domnului se află în prezent în Georgia. Un muzeu de istorie din localitatea Zugdidi păstrează multe din obiectele de cult şi odoarele de mult preţ confiscate din bisericile şi mănăstirile georgiene, în timpul

dominaţiei sovietice, între 1923 şi 1936. Printre aceste obiecte se află veşmântul Maicii Domnului, adus aici din Mănăstirea Adormirii Maicii Domnului din Chobi (în apropiere de Zugdidi).

Legat de modul cum a ajuns veşmântul în Georgia există mai multe ipoteze. Potrivit unei relatări, acesta ar fi fost adus din Ierusalim la începutul secolului al XII-lea. Un alt punct de vedere susţine că a fost adus în Georgia din Bizanţ, în secolul al VIII-lea, în timpul perioadei iconoclaste.

Cronica "Viaţa lui Kartli", aminteşte că veşmântul făcător de minuni al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu a fost păstrat într-o raclă din argint, în biserica din Chobi, pentru multe secole.

În 1640 pelerinii ruşi Fedot Elchin şi Pavel Zkharev au vizitat Georgia apuseană şi au relatat că au văzut veşmântul sfânt. Acesta este, de asemenea, descris în relatările altor călători în Georgia apuseană, printre care şi Giuseppe Maria Zampi, misionarul italian, Patriarhul Alexandriei (în sec. al XVII-lea), şi alţi câţiva monahi de la Muntele Athos.

Multe minuni s-au petrecut şi un mare număr de persoane au dobândit tămăduire sufletească şi trupească de la Maica Domnului, închinându-se înaintea sfântului ei veşmânt.

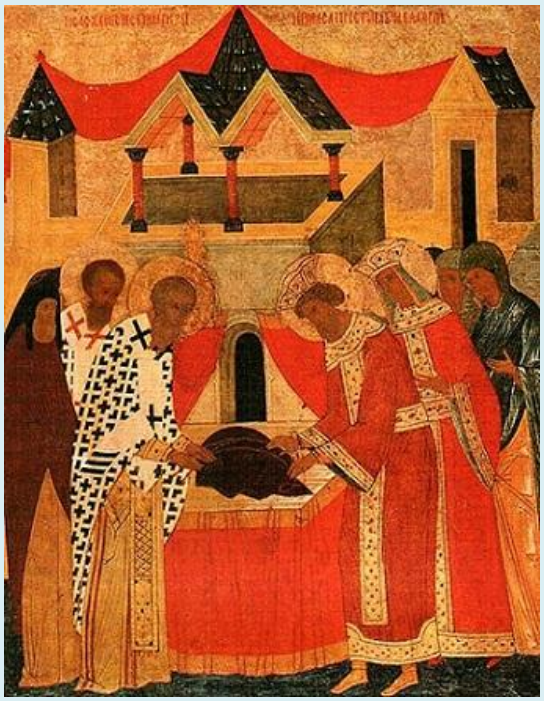

În fiecare an, pe 2 iulie, veşmântul Maicii Domnului este purtat în procesiune din Muzeul Zugdidi până la Catedrala “Icoanei Maicii Domnului din Vlaherne”. După Sfânta Liturghie, credincioşii se închină sărută această comoară de mare preţ a credinţei creştine. Pelerini din numeroase ţări călătoresc în Zugdidi, pentru a cinsti veşmântul Maicii Domnului.

Radu Alexandru - Veşmântul Maicii Domnului